ΓΕΩΛΟΓΙΚΕΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ

Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΠΕΙΛΕΙ ΝΑ... ΚΑΤΑΒΡΟΧΘΙΣΗ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ !...

Οἱ γεωλόγοι προβλέπουνε ὅτι θάρθη μιὰ μέρα, ἔπειτα ἀπὸ πενῆντα χιλιάδες χρόνια, ποὺ ἡ Ἀγγλία θὰ ἐξαφανισθῆ ἐντελῶς ἀπ' τὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς ! Εἶνε γνωστὸν σχετικῶς ὅτι τὰ κύματα τῆς θαλάσσης καὶ μάλιστα τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ, χτυπῶντας μὲ δυναμι στὶς ἀκτές, ὑποσκάπτουν τὸ ἔδαφος καὶ παραούρουν στὸν βυθὸ τὸ χῶμα, ἐλαττώνοντας ἔτσι τὴν ἐπιφάνεια τῆς ξηρᾶς. Οἱ γεωλόγοι βεβαιοῦν ὅτι ἐδῶ καὶ μερικὲς χιλιάδες χρόνια, στὴν προϊστορικὴ δηλαδὴ ἐποχή, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία ἦσαν ἑνωμένες μὲ ἕναν ἰσθμό, πλάτους ἀρκετῶν χιλιομέτρων. Τὸν ἰσθμὸ αὐτὸ κατεβρόχθισαν, σιγὰ - σιγά, τὰ κύματα, ὅπως θὰ καταβροχθισουν μιὰ μέρα καὶ τὴν Ἀγγλια !...

Ἔχει παρατηρηθῆ σχετικῶς μὲ τὸν θεωρικώτερον τρόπο ὅτι ἡ θάλασσα τρώει κάθε χρονο ὀχτὼ μέτρων ἔδαφος τῆς Ἀγγλίας καθ' ὅλο τὸ μῆκος τῶν ἀκτῶν της. Ἡ μεγαλείτερη καθίζησις γίνεται στὴν περιφέρεια τοῦ Γιορκσαϊρ, ὅπου κάθε χρόνο καλύπτεται ἀπὸ τὴν θάλασσα ἔδαφος πλατους τριῶν μέτρων καὶ μήκους πολλῶν χιλιομέτρων. Στὴν κομητεία τοῦ Νόρφολκ καὶ κατὰ μήκος τῶν ἀκτῶν τοῦ Σοῦσσεξ καὶ τοῦ Ἔσσεξ ἡ καταστροφὴ εἶνε ἀκόμα μεγαλείτερη. Ὑπολογίζεται ὅτι ἀπ' τὸ 1530 μέχρι σήμερα, τὸ δουκάτο τῆς Κορτουάλλης ἔχει χάσει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο τὴν μισὴ ἔκταση τῆς ἐπιφανειας του. Τὸ ἴδιο φαινόμενο ἄλλως τε παρατηρεῖται, σὲ μικρότερη ὅμως κλίμακα, καὶ στὶς γαλλικὲς ἀκτὲς τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ὅπου κάθε χρόνο σκεπαζεται ἀπ' τὴ θάλασσα ἔδαφος 1 1)2—2 μέτρων. Πολὺ μεγαλείτερη εἶνε ἡ καταστροφὴ στὶς ἀκτὲς τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ὁλλανδίας, τὰ ὁποῖα ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἔχουν ἐξαφανισθῆ ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, πολὺ γρηγορώτερα ἀπ' τὴν Ἀγγλία.

Ἡ παράδοσις ἄλλως ἀναφέρει ὅτι κατὰ μῆκος τῶν Γαλλικῶν καὶ τῶν Ὁλλανδικῶν ἀκτῶν, ἦσαν ἄλλοτε ἀρκετὲς μεγάλες καὶ πλούσιες πόλεις ὅπως τὸ Σταφόρεν, ἡ πόλις τοῦ Ὗς καὶ ἄλλες, τὶς ὁποῖες κατεβρόχθισε σὲ διάφορες ἐποχὲς ἡ θάλασσα, ἄλλες ξαφνικὰ καὶ ἄλλες σιγὰ - σιγά.

Κατὰ τοὺς γεωλόγους λοιπόν, ἡ βασίλισσα τῶν θαλασσῶν Μ. Βρεττανία, θὰ φαγωθῆ ἀπ' αὐτὴ τὴ θάλασσα ἐφ' ἧς κυριαρχοῦσε καὶ βασίλευε !...

στάθηκε ὡς τὸ τέλος.

Παρὰ τὴν ἐγχείρησι ποὺ τοῦγινε ἡ κατάστασίς του ἐβελτιωθηκε προσωρινῶς μόνον. Οἱ πόνοι τὸν ξαναπιασαν σὲ λίγο καὶ οἱ γιατροὶ δὲν καταλάβαιναν τίποτε, ἡ μᾶλλον καταλαβαιναν ὅτι ἡ ἀρρώστεια του ἦταν θανάσιμη καὶ δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ ἐλπὶς σωτηρίας. Ὄχι μόνον τὸ πόδι ποὺ εἶχε κοπεῖ, ἀλλ' ὅλο τὸ κορμὶ τοῦ Ρεμπὸ ἦταν δηλητηριασμένο, καὶ ἡ μόλυνσι προχωροῦσε ὁλοένα.

Ὡστόσο ἐκεῖνος ἤθελε νὰ γυρίση στὴν Ἀφρική, στὶς δουλειές του, στὸν φλογερὸ ἥλιο ποὺ ἔλπιζε πὼς θὰ τὸν ἔκαμνε καλά. Ἡ ἀδελφή του, ἡ Ἰσαβέλλα δὲν τολμοῦσε τίποτε νὰ τοῦ πῆ, μολονότι ἤξερε, μολονότι ἤτανε σίγουρη πειά, πὼς ὁ ἀδελφός της θ' ἀπέθνησκε.

Ἐλπίζοντας στὸ τέλος ὅτι θὰ ἀνελάμβανε κάπως ἔκανε ἕνα ταξεῖδι εἰς τὴν πατρίδα του καὶ πέρασε ἀπὸ τὸ Παρίσι. Οἱ γιατροὶ που τὸν εἶδαν στὸ Παρίσι τοῦ ἔδωσαν ἀόριστες συμβουλές. Καὶ ὁ ἴδιος εἶχε ἀρχίσει νὰ νοιώθη ὅτι ἦταν πολὺ σοβαρὴ ἡ κατάστασή του. Ἔλπιζε ὡστόσο ἀκόμη.—«Ἀδελφούλα μου, ἔλεγε στὴν Ἰσαβέλλα, νὰ ἰδῆς ὅτι ἡ Ἀφρικὴ θὰ μοῦ κάνη καλό».—«Ναί, ναί, Ἀρθοῦρε», τοῦ ἀπαντοῦσε ἐκείνη μόλις κατορθώνουσα νὰ πνίξη τοὺς λυγμούς της, θὰ γίνης καλά !...»

Ἡ Ἀφρική ! Πάντα αὐτὴν συλλογιζότανε, τὶς δουλειές του, τὰ κέρδη του ! Τοῦζε καταντήσει ἡ μόνη του σκέψη, καὶ τοῦφερνε κάποια ἀνακούφιση.

Ὅταν γύρισε στὴν Μασσαλία, ἡ κατάστασή του ἦταν ἀπελπιστική. Ξαναπῆγε στὸ ἴδιο νοσοκομεῖο ποὺ εἶχε πρωτοπάει ὅταν εἶχε φθασει ἀπὸ τὴν Ἀφρική Δυὸ ὁλόκληρους μῆνες πάλαιψε μὲ τὸ θάνατο, ἂν καὶ καταλάβαινε πειὰ ὅτι στὸ τέλος θάβγαινε νικημένος.

Ἐπιτέλους δὲν ἄργησε νὰ τὸν λυτρώση ὁ θάνατος ἀπὸ τὰ βάσανά του... Εἶχε πέσει πλέον σὲ βαθὺ λήθαργο κ' ἕνα πρωΐ, ἡ ἀδελφή του θέλοντας νὰ διατηρήση μιὰ τελευταία ἀνάμνησή του τὸν σκοτσάρισε μὲ μάτια θολὰ ἀπ' τὰ δάκρυα !....

Στὶς δυὸ τὸ ἀπόγευμα, ἡ κάμαρα τοῦ ἀρρώστου φωτίστηκε, λίγο περισσότερο, ἀπὸ μιὰν ἀκτίνα τοῦ ἡλιου...

Ὁ Ρεμπὸ ἔξαφνα ξύπνησε ἀπ' τὸν λήθαργό του. Ἄνοιξε τὰ μάτια του, χαμογέλασε κ' ὕστερα τὰ ξανάκλεισε.

— Πέθανε !... ἐψιθύρισε κάποιος.

Καὶ πράγματι, τὴ στιγμὴ ἐκείνη ὁ Ρεμπὸ εἶχε πεθάνει. Ἡ Γαλλία εἶχε χάσει πολὺ νέο ἕναν ἀπ' τοὺς μεγαλείτερους ποιητάς της !..

ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑΤΙΚΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς Πρωταπριλιᾶς ἀπὸ τὸν μακαρίτη Θεοτόκη Πῶς ἡ Πρωταπριλιὰ ἔσωσε ἀπὸ μιὰ δύσκολη στιγμὴ τὸν Δηληγιάννη. Πότε λένε ψέμματα στὴ Μακεδονία. Πρωταπριλιάτικα ἀστεῖα τῶν ἐφημερίδων Ἕνα πάθημα τοῦ μακαρίτη Χ. Τρικούπη. Πῶς κόλλησε ἕνας ἄγγλος στὸν Παρθενῶνα !... Ἡ μενεμαχία δυὸ λογιῶν, κτλ. κτλ.

Σύμφωνα μὲ τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα ποὺ καθιέρωσαν οἱ αἰῶνες, τὴν Πρωταπριλιὰ ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ θὰ ἀνατείλη ὁ ἥλιος, ἕως τὴν ὥρα ποὺ θὰ δύση καὶ πέραν ἀκόμα, ἕως τὰ μεσάνυχτα, ἡ ἰσχυς τοῦ κωδικος τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς ἀλήθειας ἀτονεῖ. Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λὲη ψεμματα ἐλεύθερα, Ἔτσι ὅλοι ψεύδουντοι, ἄλλοι γιατὶ τὸ ἀποιτεῖ ἡ ἡμέρα κι' ἄλλοι γιατι εἶνε ψεῦτες ἐξ ἰδιοσυγκρασίας.

Ὁ μακαρίτης Θεοτόκης ἔλεγε γιὰ τὰ ψέμματα τῆς Πρωταπριλιᾶς :

— Τὰ ψέμματα αὐτα δὲν ἔχουν καμμιαν «τεχνικην» ἀξίαν, διότι τέλος πάντων, εἶνε *ψεύδη... ψεύτικα !...*

***

Μιὰ φορά, μέσα στὴ Βουλή, ἐπροκάλεσαν τὸν Πρωθυπουργὸν Θεόδωρο Δηληγιάννη, νὰ κάμη ἐπιστήμως δηλώσεις περὶ τῆς δράσεως καὶ τῶν σχέσεων καὶ γνώμων τοῦ Κράτους, ἀπέναντι τῆς περιφήμου διὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897, «Ἐθνικῆς Ἑταιρείας».

Ὁ Δηληγιάννης, ἀνελθὼν στο βῆμα ἐδήλωσε, ὅτι γιὰ λόγους ἐθνικοὺς δεν δύναται νὰ μιλήση ἐπὶ τοῦ ζητηματος αὐτοῦ.

Αὐτὸ ὅμως ἐθεωρήθη ὡς ἀποφυγὴ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις θορυβοῦσε δαιμονιωδῶς.

Τοτε σηκώνεται κάποιος βουλευτὴς κυβερνητικὸς καὶ ἀποτεινόμενος στὸν Δηληγιαννη, τοῦ λέει :

— Μπορεῖτε σήμερα κύριε Πρόεδρε νὰ κάμετε δηλωσεις στη Βουλή χωρὶς νὰ κινδυνεύσουν τὰ Ἐθνικὰ συμφέροντα, γιατὶ ὅ,τι κι' ἂν πῆτε δεν θὰ γίνη πιστευτόν !...

— Γιατί ; ρώτησε ἐκπληκτος ὁ Δηληγιάννης, τί ἡμέρα εἶνε σημερα ;

— Πρωταπριλιά !

Τὸ ἀπροοατο αὐτό, τόσο ἀστεῖο φάνηκε, ὥστε ὅλοι ἔσκασαν στὰ γέλια καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις ξεθύμανε μ' αὐτό, καὶ δὲν ἐπέμεινε στενοχωρουσα τὸν Δηληγιάννη νὰ κάμη ἀποκαλυψεις ποὺ δεν ἔπρεπε νὰ γίνουν.

***

Ἡ Πρωταπριλιὰ ὅμως, ποὺ ἔσωσε τὸν Δηληγιάννη στὴν παραπάνω περίστασι, δὲν εἶνε ἔθιμο ἑλληνικο. Το ἔχουμε πάρει ἀπὸ τὴν Εὐρώπη.

Οἱ Κουτσόβλαχοι πάλιν καὶ ἄλλοι πληθυσμοὶ τῆς Μακεδονίας, ἔχουν ὡς ἡμέραν ψεύδους, τὴν 1ην Μαρτίου ἀντὶ τῆς Πρωταπριλιᾶς.

***

Μιὰ φορά, πρὶν τῶν πολέμων, αἱ Ἀθηναϊκὲς ἐφημερίδες τὸ θεωροῦσαν ὡς ὑποχρέωσι νὰ δημοσιεύσουν τὴν πρωΐην Ἀπριλίου ἕνα πρωταπριλιάτικο ψέμμα, γιὰ νὰ γελάσουνε τους ἀναγνώστας των.

Ἄλλοτε λοιπὸν ἐδημοσιευαν ὅτι ἕνα κῦτος μεγάλο ἐξεβράσθη στὸ Φάληρο καὶ κατέβαινε ὁ κόσμος νὰ τὸ ἰδῆ καὶ ἄλλοτε ὅτι τὸ ἀεροπλάνον τοῦ Ἀριωτη θὰ πετοῦσε σιὸ «Πεδίον τοῦ Ἄρεως» καὶ μαζευότανε ἐκεῖ κόσμος καὶ κοσμοκης γιὰ νὰ διασκεδαση.

Πολλὰ ἀπὸ τὰ πρωταπριλιάτικα αὐτα ψέμματα τῶν ἐφημερίδων ἔμειναν ἱστορικά.

Μιὰ φορὰ μάλιστα τὴν ἔπαθε κι' ὁ ἴδιος ὁ Τρικούπης.

Ἦταν τότε πρωθυπουργὸς κ' ἕνα πρωΐ διαβάζοντας τὶς ἐφημερίδες ἔμεινε μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα !... Τί εἶχε συμβεῖ ;... Εἶχε διαβάσει σ' ἕνα φύλλο, ὅτι ἕνας ἄγγλος περιηγητής, ἀποπειραθεὶς ν' ἀνεβῆ στὸ ἄετωμα τοῦ Παρθενῶνος, ἔμεινε σφηνωμένος μεταξὺ τῶν μαρμάρων καὶ δὲν μποροῦσε πειὰ νὰ βγῆ !... Ἡ ἐφημερὶς ἔγραφε ἐπὶ πλέον ὅτι οἱ εἰδικοὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι γιὰ νὰ σωθῆ ὁ περιηγητὴς ἔπρεπε νὰ κρημνισθῆ ὁ τοῖχος τοῦ ναοῦ, γιατὶ ἀλλέως ὁ ἄτυχης ἄγγλος ἦταν καταδικασμένος νὰ πεθάνη ἐκεῖ ἐπανω !...

Ἔντρομος ὁ Τρικούπης ἐκάλεσε τὸν μακαρίτη Κοσονᾶκο, ποὺ ἦταν τότε διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, καὶ τὸν ἔστειλε νὰ πληροφορηθῆ ἀμέσως τί συμβαίνει !

Φανταισθῆτε πειὰ τί γέλια ἔκαμε ὁ κόσμος, ὅταν ἐγνώσθη κατόπιν τὸ πάθημα τοῦ Τρικούπη.

Ἄλλοτε πάλιν ἀνεγράφη πρωταπριλιάτικα ἡ εἴδησις ὅτι θὰ μονομαχοῦσαν μεταξύ τους δυὸ γνωστοὶ λόγιοι !...

Ἡ εἴδησις ἐπιστεύθη, ἐπηκολούθησε ἀναστάτωσις, ὁ κοσμάκης ἔτρεχε νὰ ἰδῆ τὴν μονομαχία καὶ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ξεποδαριαζόντουσαν τρέχοντας γιὰ νὰ τὴν ἐμποδίσουν ! ..

Μιὰ ἄλλη Πρωταπριλιὰ ἀνεγράφη ὅτι ἀνευρέθη ἡ κεφαλὴ ἑνὸς περιφήμου ἀρχαίου ἀγάλματος, καὶ παρεδόθη στὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος.

Τὸ ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας ἔστειλε ἀμέσως νὰ τὴν παραλάβη, καὶ ἡ ἐφημερίδα τοῦ παρέδωσε κάποια τυλιγμένο καὶ πακετεαρισμένο ἕνα... βοϊδοκέφαλο !...